

Publicació
Mensual

LA VILA

Subscripció anual
3 ptes.

Redacció i Administració: Carrer Francesc Macià, 32

¡Quí fos a Rússia!

Rússia és l'Estat que més fortament ha cridat l'atenció de tots els pobles civilitzats, i que més ha despertat la curiositat mundial. Hommes de totes les parts del món i de totes les ideologies hi han anat en viatges d'estudi, i tots, fora els que l'han visitada sota els afalacs d'una hospitalitat oficial, gairebé amb una unanimitat matemàtica, han format judicis ben poc favorables per al règim col·lectivista allà imperant. Malgrat reconèixer alguns avenços econòmics, realitzats sota el governament soviètic, tots constaten el fet de que han sigut aconseguits a costa de la llibertat i de la dignitat humanes, i que aquells avenços, fins al moment actual, no han pas tingut cap eficàcia per al millorament de l'obrer rus, perquè avui encara viu en unes condicions que cap més obrer d'Europa acceptaria. Molts són els visitants de Rússia que en retornen amb la impressió de que és un immens presiri.

Amb motiu del darrer pacte que França ha celebrat amb els Soviets, i que ha mogut tanta polverada en les relacions de la vida internacional, perquè ha donat motiu de que Alemanya es cregués amb dret de militaritzar de nou la zona desmilitaritzada del Rhin, s'ha escrit i s'ha parlat moltíssim de la pujança militar d'aquell Estat que, blasfemant constantment de la guerra, tendeix a la formació d'un poble que sigui la primera potència militar del món, així com de la situació social del mateix. La important revista francesa, *Je Suis Partout*, que no és pas de caire catòlic, ha dedicat un número al poble rus, en el qual, després de fer constar que el material ferroviari d'aquell estat és pobre i deficient; que l'obrer rus és inepte per a la construcció de locomotores; que hi ha una manca gran de comunicacions; que els ferrocarrils estan tan mal servits que cada any s'hi perd el 30 X 100 del material ferroviari i que la potència militar, malgrat ésser grandiosa, és més aparent que real; dedica un paràgraf a fer conèixer la situació econòmica i social de l'obrer rus, per tal que tots poguem fer-nos càrrec de les avantatges aconseguides per aquell poble obrer a costa de la seva llibertat i de la seva dignitat personal.

La mentada revista, apoiant-se en dades del Soviet, diu que els obrers de la indústria, bo i essent els obrers privilegiats de Rússia, guanyen per terme mig 145 rubles mensuals i 50 cèntims. Per tal de conèixer la realitat d'aquest sou, cal fixar-se en el que l'obrer rus pot comprar amb la mentada quantitat, perquè en darrer terme la moneda és l'equivalència de les mercaderies que l'home necessita. Un obrer pot guanyar un jornal molt crescut, i en canvi devenir molt migrat, si les mercaderies que amb ell hi compra, estan a un preu molt enlairat. Amb 145 rubles, a Rússia, s'hi poden comprar 145 quilos de pa; o 10 quilos de mantega, o 24 quilos de carn, o 29 de sucre, o 383 de patata. Això vol dir que el salari mensual de l'obrer industrial rus, en relació al pa, que paguem a 0'70 pessetes el quilo, equival a 101 pessetes amb 50 cèntims; en relació a la mantega, que paguem a 10'50 pessetes el quilo, equival a 105 pessetes; en relació a la carn pagada a 4 pessetes, equival a 96 pessetes; en relació al sucre, pagat a 2 pessetes, equival a 58 pessetes i en relació a la patata, que paguem a 0'40 pessetes el quilo, equival a 153 pessetes amb 20 cèntims. Hom ha de reconèixer que és un salari ben migrat que no acceptaria cap obrer industrial del nostre país. Un minaire de qualsevol nació d'Europa i d'Amèrica, amb el seu salari pot comprar cinc o sis vegades la quantitat de les coses que pot comprar l'obrer rus.

Les estadístiques agrícoles van d'acord amb aquestes dades. La ramaderia russa ha quedat reduïda a la meitat d'abans. L'exportació de productes agrícoles han minvat d'una fàiso esglaiant. Amb treballs arriba actualment a l'import del que importà l'exportació de la mantega l'any 1913. A conseqüència de la persecució que han sofert els camperols russos, la població industrial i urbana ha crescut desmesuradament, acarrentant un estancament de la producció agrícola que no ha sigut prou per al manteniment de la població total. Paral·lelament a aquesta minva de producció, l'obrer urbà té d'accontentar-se amb racions molt més minses que en temps del governament dels Sars, i el camperol a la vegada es mor de fam i de misèria.

El poble rus ha arribat a un final ben catastròfic. Per a un viatge d'aquesta mena no calien pas tantes alforges, ni tant de vessament de sang, ni fer tantes víctimes humanes, ni derruir l'ordre social forjat pels segles a costa de moltes suors. ¡I pensar que hi han tants d'il·lusos que esperen l'arribada d'un paradís, semblant al Paradís Soviètic!

PLINIUS